

Mind a makkvetés, a fenyőültetés nagyon jól sikerült, s az első néhány éven keresztül a saktáblás elrendezés nagyon jól érvényesült. De később változott a helyzet. Én csak az erdősítések befejezéséig kaptam a megbízatást, s az erdősítések ápolására nem fordítottak komolyabb gondot. A vöröstölgy erőteljesebb kezdeti növekedése felülmúlta a két fenyő növekedését, s a határvonalak mentén az elárnyalt erdei- és feketefenyő fokozatosan lemaradt. Az elmaradt segítség miatt a vöröstölgy később az egész területet eluralta. Tény azonban, hogy a parcellák a saktáblás elegyítéshez túlságosan kicsinyek voltak.

A következő év márciusában elkezdődött az egész terület beerdősítése, a hiányok pótlása. Mintegy 30 000 db csemetét ültettünk el a tavasz folyamán. A meghirdetett munkafelhívásra jelentkezett mintegy 20 fő, főleg B-listázott katonatiszt, előfelvételt nyert egyetemi hallgató és néhány környékbeli lakó.

Az erdősítések során főleg erdeifenyőt ültettünk, de más fafajra is sor került. A Sörházdomb tető közeli, nyugati oldalára, ahol előzőleg főleg akácsarjak voltak, idősebb, már suháng méretű (2-3 m-es) erdeifenyőt ültettünk. A városi mérnöki hivatal vezetője, *Boronkai Pál* főménök ajánlotta, hogy a Brand-majorban, a volt csemetekert helyén, van vagy 250 db idősebb erdeifenyő-fácaska, amit talán még el lehetne ültetni. Elvállaltam a kétes feladatot, s elültettük ezeket az erdeifenyő-fácskákat a kitemelt akácsarjak helyére. A

legjobban dolgozó, főleg idősebb emberekkel, az utcafásítás során alkalmazott nagygodrös módszerrel, elültettük ezeket a fácskákat, sőt gödrönként egy-egy vödör vizet is felhasználtunk, amit a közeli kerti vízcsapokból hordtak a dolgozók. A kilátó alatti átszelő út felső oldalára szelídgesztenyét, a letarolt keleti végére – még '48 őszén – vöröstölgy-makkot vetettünk. Minden pad két oldalára hamisciprust vagy simafenyőt, a saktáblás parcella nyugati sarkára 6 duglászfenyőt, a Princzipihenő elé két-két db tiszafát és simafenyőt ültettünk. Az uszoda felőli domboldalra előbb jegenyefenyő, majd erdeifenyő került, de van a területen japánakác és ezüstjuhar is.

Kitűztünk két új utat és egy erdei ösvényt is. Az egyik út a Szabadság út felől indul el – a szemben levő erdőrésszel bejárati út ellenében – és kis ívben kanyarodva ráfut a felső átszelő útra. Ezt a szakaszt egyébként a közönség már előbb alaposan kitaposta, s így természetes volt, hogy mindezt figyelembe vettük. Az ösvényt kiszélesítettük, lekavicsoztuk, a két oldalára kislevelű hársat ültettünk. Az utat ma sokan használják, a hársak egy része meg is maradt.

A felső átszelő útról a kilátó felé egy egyenes utat tűztem ki, lekavicsoztatam, s az alsó szakaszának két oldalára ezüstjuhar került. Ez látható ma is.

Az ösvény a felső átszelő útról indult el dél felé haladva, a sarkon álló (ez a rész az uszoda előtti erdeifenyves mögött van) padhoz vezetett, majd az emlékmű felett

(régén itt volt a turulmadár) a körútra lefutva haladt. Ezt a két utat és az ösvényt az arra járók ma is szívesen használják.

A Sörházdombot bejárva megállapítható, hogy a tetőn álló feketefenyves, a nyugati, kevésbé bombázott, főleg tölgyes rész és a körút melletti idősebb, szintén tölgyes szakasztól eltekintve, az egész terület állománya az 1948 és 1949-es erdősítés eredménye.

Meg kell említenem azonban, hogy a padok két oldaláról az odaültetett faegyedek jó része eltűnt, a duglászfenyőt néhány év után karácsonyfának lenyalkálták, de a Princzipihenő előtt egy simafenyő és egy tiszafa ma is áll.

Mindezt azért írtam le, mert tudomásom szerint pontos üzemtervi adatok ezekről nincsenek, de a sörházdombi munkákról mind ez ideig tőlem sem kértek még pontosító adatokat. Habár jelenleg Gödöllőn élek, nem szeretném, ha mindezek feledésbe mennének.

Dr. Jereb Ottó

Megjelent a „Kapocs” 48. száma, mely, mint köztudott, a kanadai divízió időszakos közleménye. Sajnos, a hátsó borítón felsorolt teljes névsorban egyre több név mögött tűnik fel két évszám. A még élők jelentetik meg a lapot, melyben – koruknál fogva – jórészt visszaemlékezések, éleutak, életpályák olvashatók. Tanulságos valamennyi, gratulálunk a szerkesztőnek, Rétfalvi Lászlónak.

(Folytatás a 136. oldalról)

Tudja-e, hogy az üzemterv egy erdőrészeletről még elegendően faállomány esetében is negyvennél több adatot tartalmaz? Nem túlzás-e ezekből egyet – a fatérfogatot – kiragadva, az egész üzemtervet gyenge használati értékűnek minősíteni?

A parlament előtt lévő új erdőtervény-tervezet szerint az üzemterv megszűnik, s helyébe egy, az erdőtervezés lezárultával a hatóság által kiadandó erdőterv-határozat lép, melyet minden erdőgazdálkodó – ha kéri, ha nem – meg fog kapni, és talán még fizetnie sem kell érte. Az ebben szereplő fatérfogat-adatok a felvételtől lesznek, s így a faállományok fejlődésének anomáliái miatt bekövetkező növedékesítési pontatlanságok a jövőben már nem tévesztik meg a gazdálkodót.

Spiegl János

Bács-Kiskun Megyei MgSZH
Erdészeti Igazgatóság

Százmilliók közmunka

Újra közmunkaprogram indul a Mecseki Erdőgazdaság területén: a több mint 100 millió program százötven embernek ad munkát.

Összesen 154 ember vesz részt abban a 112 millió költségvetéssel induló programban, amelynek célja a foglalkoztatottság javítása. A közmunkaprogramban résztvevők 40%-a hosszú ideje állástalan, rendelkezésre állási támogatásban részesülnek a lakhelyük szerinti önkormányzatoktól.

A résztvevők közül huszonegyen OKJ-s képzésen vesznek részt Pécsen, ahol motorfűrész-kezelői és fakitermelési gépkezelői vizsgát tesznek. A képzést a Somogyi Térségi Integrált Szakképző Központ Közép- és Szakiskola Dráva Völgye Középkolajja, Barcs szervezi és bonyolítja.

A foglalkoztatottak a Mecseki Erdészeti Zrt. öt erdészeténél (Árpádtető, Sellye, Szigetvár, Sásd, Pécsvárad) fognak erdőművelési munkákat végezni. A társaság a program idejére munkaruhát, közlekedési támogatást, étkezési utalványt, orvosi ellátást biztosít az ideiglenes munkavállalók számára; a dolgozók 10%-a a program befejezése után 3 hónapos továbbfoglalkoztatáson vesz részt, amit a részvénytársaság saját forrásból fedez.

* * *

A program teljes, 112,75 millió Ft-os költségvetéséből 35 milliót a Szociális és Munkaügyi Minisztérium ad, a tulajdonos a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. 55,2 millió Ft-ot, míg az erdészeti társaság a fennmaradó önrészt, 22,55 millió forintot biztosítja.

Németh Rudolf